

denne Industri. Jeg haaber i denne Sag at kunne gøre Regning paa Støtte fra enkelte ærede Medlemmer, som ellers ikke kunne beskyldes for at se venligt paa Industrien; selv det ærede Medlem for 10de Kreds, der jo ikke kan beskyldes for at se særlig venligt paa forskellige industrielle Virksomheder, særlig de toldbeskyttede, var dog inde derpaa.

Der var imidlertid en anden Ting, som det samme ærede Medlem var meget imod; og som jeg ogsaa vil lægge et godt Ord ind for, og det var, at den Sprit, der brugtes til teknisk Brug, ikke skulde være fritagen for Afgift. Jeg maa maaske her bemærke, at Sprit til teknisk Brug er afgiftsfri i alle andre Lande end i Danmark. Det ærede Medlem var inde paa, hvad Forbruget af Sprit til teknisk Brug var her i Landet, og mente, at der var nogen Uoverensstemmelse mellem den højtærede Ministers Udtalelser og Toldkommissionens Fremstilling i et Bilag. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa; i det hele taget foreligger der ikke nogen nøjagtig Statistik over, hvor meget der bruges, men fra Tyskland have vi nøjagtige Oplysninger i saa Henseende. Der var Forbruget i det sidste Aar, for hvilket der foreligger Oplysninger, 200 Mill. Potter 8 Graders Brændevin, hvilket svarer til en Kartoffeldyrkning af 800 Mill. Tønder. Det viser, at Tyskland har haft Øjet aabent for, hvad der kan gavne Landbruget. Og naar der fra det samme ærede Medlem og fra anden Side blev fremhævet, at der paa den Konto ikke kunde være Anledning til at støtte Spritfabrikkerne, fordi de havde de store Avancer og arbejdede under saa særlig gunstige Vilkaar, maa jeg maaske dog bemærke, at de Oplysninger, der fremsattes, slet ikke toge Hensyn til, at Tyskland har en særlig Eksportpræmie af 3 Øre pr. Pot; den var slet ikke taget med i de Beregninger, der blev opstillede af forskellige ærede Medlemmer. Og hvad det store Udbytte angaar; saa have de tre store Aktieselskaber i Kjøbenhavn — ifølge Greens „Fonds og Aktier“ for 1899 — i 1898 fordelt et Udbytte af 301,000 Kr., hvad der svarer til 5½ pCt. af Aktiekapitalen. Og de have paa deres Produktion, som var 20 Mill. Potter 8 Graders Brændevin, en Fortjeneste af 1½ Øre pr. Pot, og man kan dog ikke sige, at det er et saa overvældende stort Udbytte. Naar der er en saa stor Fortjeneste, og naar det er noget saa lukrativt, som fra enkelte Sider fremhævet, skulde det vist ikke fejle, at de Herrer, som staa som Forkæmpere for

Andelstanken paa alle andre Omraader, ogsaa nok skulde komme ind paa at oprette Andelsbrænderier baade til Gavn for Landbruget i Almindelighed og ogsaa for de Herrer, som tage Aktier der. Det have de hidtil ikke prøvet paa, hvad der for mig er Vidnesbyrd om, at de alligevel ikke tror, at det er saa lukrativt, som det er blevet sagt fra forskellige Sider.

Skønt jeg i øvrigt ikke er enig med de ærede Talere, der hære været imod en Brændevinsskat, kan jeg dog slutte mig til den Tanke, at man paa Toldloven bør have et Ækvivalent for en forhøjet Brændevinsafgift gennem en Nedsættelse af Skatten paa de forskellige Livsfornødenheder, som der har været Tale om, og som det blev fremhævet i sidste Møde fra forskellige ærede Medlemmers Side og ogsaa i Dag blev antydet. Hvis den store Befolkning virkelig faar et saadant Ækvivalent, vil sikkert noget af den Animositet mod Brændevinsskatten, som det ærede Medlem omtalte, tabe sig. Jeg vil dog ærlig indrømme, at jeg, efter hvad jeg i Dag har hørt fra et Par ærede Talere, ikke tror, at der er stor Sandsynlighed for, at det vil lykkes at realisere denne Tanke, thi, som den sidste ærede Taler sagde, det er blevet et Agitationsnummer. „Den fattige Mands Snaps“ er nu en Gang noget, som kan bruges, og som ganske vist ogsaa vil blive brugt, og efter at vi nu have set, at Venstre-redaktørerne have udtalt sig imod den, og at den Mand som har været Forkæmper derfor, har faaet en Mundkurv paa, er der vist ikke stor Sandsynlighed for, at det vil kunne lykkes, i hvert Tilfælde ikke i denne Samling, at faa et heldigt Resultat frem.

Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), der er et særlig toldkyndigt Medlem, fremhævede i sidste Møde, at han gerne vilde være med til at gøre Ret til alle Sider, at det gjorde ham ondt at se den blodige Uret, som ved disse indirekte Skatter hviler paa Befolkningen, særlig fordi man anvender Vægttolden. Han brugte saa det Udtryk, at han vilde være den lykkeligste Mand, hvis han kunde faa de Ord prægede i hver Mands Hjerte, at det er en Værditold, vi skulle over til. Jeg vil saa sige til det ærede Medlem, at han er en lykkelig Mand, thi han fik virkelig indpræget alle Toldkommissionens Medlemmer, at Værditolden er den retfærdigste, men samtidig fik vi rigtignok alle, ogsaa det ærede Medlem, Oplysninger, særlig fra deciderede Frihandelsmænd, om, at denne Værditold, naar den skulde praktiseres ud i Livet, vilde være noget af det